

[Miljøministeren]

som bl.a. ligger til grund for det arbejde, der foregår i øjeblikket inden for Wienkonventionen, for at nævne denne protokol. Hvad er det, hvem er det, der fører disse forhandlinger, spørger hr. Tinning. Det er fuldstændig rigtigt, at EF har fået overdraget forhandlingerne inden for Wienkonventionen.

Hvad er det så pålagt EF-Kommissionen at føre igennem? Formålet er at sikre udarbejdelsen af en CFC-protokol i overensstemmelse med hovedtrækkene i Fællesskabets nuværende politik: at begrænse produktionskapaciteten i de enkelte medlemslande i alt fald til det nuværende niveau, at reducere hvert EF-lands forbrug af CFC til produktion af spraydåser med mindst 30 pct. i forhold til 1976-forbruget, at arbejde for, at unødvendigt udslip fra ikkeaerosolsektorer begrænses.

Vi ved i øjeblikket, at der er nogle, der øger produktionen. Vi ved fra de oplysninger, vi har fra undersøgelser, at det er bedømt således fra eksperternes side – hvad jeg omtalte før – at hvis man holder det nuværende niveau, er risikoen ikke så stor. Det er ikke min vurdering, det er den vurdering, der kommer derfra. Men da nogle øger, må andre jo gå ned; ellers kan vi ikke holde det samme niveau.

Det er sådanne ting, vi gerne vil have belyst i den protokol, der nu kommer, og så må det være vores opgave, så snart denne protokol foreligger, at tage dette forslag med i denne vurdering og finde ud af, hvilke initiativer vi skal tage herfra, og det vil ske i løbet af sommeren.

Anne Grete Holmsgård (SF):

Jeg vil gerne have at vide, om jeg forstod miljøministeren korrekt, når han sagde, at EF-Kommissionen har fået overdraget forhandlingsretten i det her spørgsmål. Hvis det passer, vil jeg gerne have at vide, hvornår det er sket. Jeg synes, det er temmelig interessant, og jeg mener, at det burde være fremgået af et af de svar, vi har fået på udvalgs spørgsmål om denne sag. Det fremgår, at en række lande, herunder Danmark, har tilsluttet sig Wienkonventionen, som EF-Kommissionen også har tilsluttet sig, men det fremgår ikke, at Danmark hermed har afgivet sin forhandlingsret.

Det næste spørgsmål er: betyder det, at Danmark ikke kan tilslutte sig det amerikanske forslag – som i dag bliver bakket op af Norge, Sverige og Finland – når man mødes til det næste møde inden for Wienkonventionen om en måned eller to?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

EF-Kommissionen har fået mandat til at forhandle på Fællesskabets vegne – og så kommer det – »i samråd med EF-landene«, hvilket betyder, at Danmark ikke har afskrevet sin forhandlingsindflydelse. Den indflydelse, Danmark skal udøve i den forbindelse, er så selvfølgelig også inden for EF-regi. Jeg kan ikke på stående fod sige, hvornår denne ordning er truffet, men det kan vi få sendt besked over til udvalget om.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

I sidste uge tror jeg at jeg indrømmede fra talerstolen, at der var nogle af os, der havde sovet i timen. Jeg håber ikke, at det er det, jeg skal til at indrømme igen.

Sagen har været behandlet i Folketingets markedsudvalg, og jeg skal ikke referere fra markedsudvalgets møde, men jeg kan da i hvert fald sige så meget, at det er min bedste overbevisning, at da det spørgsmål blev drøftet i markedsudvalget, drejede det sig om det, EF-Kommissionen som selvstændigt tilsluttet medlem af Wienkonventionen skulle forhandle som Kommissionens oplæg, og at det på ingen måde berørte Danmarks selvstændige optræden ved konferencen.

Jeg vil gerne bede miljøministeren om meget nøje at undersøge, hvorvidt det måtte have været miljøudvalget – hvis det har været i miljøudvalget, men det erindrings jeg nu ikke – men i hvert fald markedsudvalget bekendt, at Danmark kun havde indflydelse på det standpunkt, som Kommissionen indtager til det forestående møde inden for Wienkonventionen.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (SF):

Miljøministeren svarede ikke på den sidste del af mit spørgsmål, men det giver måske sig selv. Skal jeg forstå tavsheden sådan, at Danmark ikke kan tilslutte sig det forslag,